

עלון מס' 271
כ"א תמוז ה'תשע"ג

פנחס

"שנים ליום עולה תמיד"

גם בזמן הזה
שאין לנו ביהמ"ק,
אנו צריכים לקיים
את הפסוק "שנים
ליום עולה תמיד"
שבכל עת יהיו לנגד
עינינו ה'תמידים'
הבאים: "שיויתי ה'
לנגדי תמיד" ו"חטאתי
לנגדי תמיד"
ר' ישראל מרח"ן זצ"ל

חלשה לוי ערב רב
יש בישראל
ואחד להם הצבועים
שלא תוכס כפרם..

אכן שלמה

תכלית כל הבראה
היא לגלות את
דרכי שמים שבה..
מתוך תפארת שמשון

חומרי בנין וקרימיקה

טעב

אדירם

סניף צומת ראם

08-8602602

לה"י

הדלקת הנר: 19:31
יציאת השבת: 20:26

"מחודדין בפיר"...

שיהיו דברי תורה

"ושם איש ישראל המוכה-אשר הוכה"

מדוע התורה כופלת את דבריה "המוכה-אשר הוכה"?

כך גם בעניינינו, לא די לו לזמרי שנענש על ידי פנחס ונהרג אלא שראו אותו כל ישראל ותלמידיו.. כיצד נשיא ישראל עושה הרע בעיני ה'.. וזוהי הכפילות "המוכה-אשר הוכה" - הוכה על ידי פנחס ונהרג וגם "הוכה" ספג ביזיונות מכלל ישראל.. ונלמד מכך אנו שאם אדם מתבזה על משהו אזי מנכים לו מעונשו.. שכן זכה זמרי וחזר בגלגול למחוק את חטאו.. "התרופה של היסורים-לקבלם בשמחה".

מתוך פניני 'הבן איש חי' זצ"ל

משל לגנב שחדר לבית פרטי וראה בו כתונת יפה ויקרה. חמד אותה.. שקל הגנב, הכיצד יצליח להוציאה מהבית מבלי שיבחינו בו.. עלה רעיון במוחו.. יפשוט את בגדיו, ילבש את הכותונת ועליה שוב את חולצתו.. ומחשיבה לעשייה.. בעודו פושט את חולצתו נכנס בעל הבית.. הבחין בגנב והזמין משטרה.. השוטרים אחזו בגנב ללא רחם וללא החולצה שמעליו.. נמצא הגנב נענש פעמיים, על עונש הגניבה וגם התבזה בפני העוברים והשבים שהיה ללא חולצה..

"מוזלה ונועה זוגלה מלכה ותרצה"

ה'אלף המגן' על דרך הדרוש: אם יש לאדם 'מחלה' או אם נגזר עליו להיות 'נועה' - לנוע ולנדוד ואין לו מנוחה ושלווה בחייו יש בכך 'חגלה' - חג לה'. ומדוע? מפני שעל ידי היסורים הללו שבאו עליו הוא זוכה ל'מילכה ותרצה' - הוא מתרצה למלך, כלומר מתכפרים עוונותיו..

קל לאדם לשבת שקט ושלווה בביתו הממוזג ולעין בחידוש הנ"ל. אם יש לאדם, לא עלינו, מחלה זה הרבה יותר קשה לקבל.. אך ההכרה בכך וההסתכלות הנכונה על הדברים יכולים לסייע שלא יצטרך האדם לחוות זאת במציאות.

מתוך 'ומתוך האור'

"תזות אשר קינא לא-לוהיו"

לא יתכן שתהיה איזו שהיא הנאה לאדם בעולם אם לא עשה מצווה או פעולה לכבודו. יתברך.

מעשה באדם יהיר שבא לרב ושאלו: "הרי בתורה כתוב שמי שלא שומר תורה ומצוות ומרבה בעבירות "וחרה אפי בכם.. ואבדתם מהרה", והנה אני עושה את כל העבירות שבעולם ולא חסר לי מאומה..."

שאלו הרב: "מנין לך שכך כתוב בתורה?"

ענה: "כשהיית ילד קראתי עם אבי 'שמע ישראל' וראיתי שכתוב כך".

אמר הרב: "כעת תוכל להבין על מה ולמה באה לך כל הטובה הזו. בזכות קריאת שמע שקראת פעם אחת מגיע לך שכר עצום.. ומכאן תבין כמה שכר מגיע לאותם אנשים שמרבים בתורה בכל יום ויום".

כן פנחס, שעשה התאמצות לכבודו יתברך זכה לכל הגדולה הזאת. על כל מעשה קטן למענו יתברך זוכים לאושר נצחי..

מתוך 'לבוש יוסף'

זכות הלימוד בעלון לעילוי נשמת פטריק משה בן דניז ז"ל

”וּבִנְיָ קָרוֹז לֹא מִתּוֹ” (כז,כב)

איזה זכות היה לבני קרח שנצלו מהמחלוקת?

בשעה שבא משה לדבר עם קרח עמדו מפני כבודו של משה, באותה שעה הרחיש לבם בתשובה. דהיינו, שהקימה מפני משה גרמה להם ליראת שמים ואז בנקל חזרו בתשובה ונצלו מקרח ועדתו... ללמדנו שכבוד תלמידי חכמים מציל מפורענות.

ילקוט שמעוני

מתוך 'אוצרות התורה'

מסופר על ה"חפץ חיים" שביקש לשלוח אדם מסוים להיות רב באחת הערים. אותו אדם לא רצה לקבל עליו את התפקיד, וטען שאינו יכול לכהן ברבנות משום שאין בו מספיק יראת שמים.

חי"ח ה"חפץ חיים" ואמר: "וכי רוצה אתה שאשלח לשם אדם הסבור בגאוותו שיש לו הרבה יראת שמים"?!... ראווי, אם כן, לפעמים לאדם ליטול על עצמו תפקיד המוצע לו, כדי שלא יבוא תחת זאת אדם שאינו הגון, ויקלקל.

מתוך 'ומתוך האור'

”אִישׁ אֲשֶׁר רוּזוּ בּוֹ”

מתכוונים לאיש השולט ברוחו שמנהיג את כל רוחות נפשו בהתאם לרצון ה'. רק אדם כזה יכול להיות שליט ומנהיג על כל האומה.. אדם שאינו שולט על עצמו אינו יכול לשלוט על אומה שלימה או להיות מנהיג כלשהו

”המאורות הגדולים” מתוך 'ומתוך האור'

”כִּצְאֹן אֲשֶׁר אֵין לָהֶם רוּעָה”

שלושה, כל עוונותיהם נמחלים, הגר, החתן, ומי שעולה לגדולה. (ירושלמי ביכורים)

מי שעלה לגדולה, רבותינו אמרו שזה לא גדולה אלא עבדות, עכשיו הוא אחראי על הרבה אנשים וצריך לשמוע את הצרות והבעיות של כולם ולנסות לפתור אותם, זה ויתור על אנכיות, ולכן ה' סולח לו על כל עוונותיו... וזהו מנהיג אמיתי..

ובחרת בחיים

”וּבִנְיָ אֵין לוֹ”

כשילד לא מקבל הערות בבית אז טוב לו בבית והוא לא מחפש דברים בחוץ, וזה מיד פותר את הבעיה של ילדים שמסתובבים ומקבלים השפעות של רחוב שהרי כל זה מתחיל ממה שלא טוב להם בבית. מתוך 'חינוך באהבה'

פינת ההלכה

הרב דב ניסים שליט"א,
ראש כולל "פורת יוסף"

כיבוד אב בסנדקאות וקריאה על שם הוריו

בכלל מצות כיבוד אב ואם, לכבדם ב-'סנדקאות' בברית-מילה ולקרוא את ילדיו על שם הוריו. ולפיכך:

א. מצוה לכבד את האבא ב-'סנדקאות' כשעושים לבנם ברית-מילה, ויכבדו את אבי הבעל בבן הראשון, ואת אבי האישה בבן השני.

ב. מי שאביו אינו שומר תורה ומצוות, יכול לתת לו להיות סנדק לבנו, ומקיים בכך מצוות כיבוד אב. ויש לקוות שעל ידי התנהגותו עמו בכבוד ובדרך ארץ, אולי במשך הזמן יתקרב לתורה ולמצוות.

ג. מנהג הספרדים לקרוא את שם בנם על שם ההורים גם בעודם בחיים. וקוראים את הבן הראשון על שם אבי הבעל, ואת הבן השני על שם אבי האישה. ומנהג האשכנזים לא לקרוא שם התינוק על שם ההורים כשעודם בחיים, וכן אינם מקפידים לקרוא התינוק תחילה על שם אבי הבעל.

ד. אף אם הוריו אינם שומרים תורה ומצוות, יכול לקרוא לילדו על שמם. אבל אם שם הוריו כשמות אנשים המפורסמים ברשעותם, כמו נמרוד, איזבל, וכדומה, לא יקרא על שמם.

ה. אם הוריו נקראים בשם של גויים, מותר לקרוא לילדו כשמם. אך טוב יותר שיקרא לו בשני שמות, והשם הנוסף יהיה כשם הוריו.

ו. אם שם הוריו אינו מורגל בפי הבריות, ויש לחוש שילעגו לו ויגרמו לו צער, יקרא לבנו בשם דומה או בשם בעל משמעות דומה או שיקרא לו בשני שמות.

ז. אף אם הוריו נפטרו בגיל צעיר או נהרגו, מצד הדין אין מניעה לקרוא את בנו על שמם.

”עלינו לחשוב ולומר בכל ענין

”ככה ה' רצה וזה לטובה..”

מתוך 'גן הדעת'

קידוש שם שמים יתקיים בעולם בכל מקרה אלא שעל האדם לבחור אם זה יתקיים "על גבו" או "על ידו"...

”וּבִנְיָ אֵין לוֹ”

”מפני מה אין תלמידי חכמים

שיש להם בנים תלמידי חכמים? (נדרים פ"א)

”רבינא אמר: מפני שאין מברכין בתורה תחילה” וכך פירושה: שלא ברכו את ילדיהם שיהיו גדולים בתורה תחילה, אלא שברכו את הבן קודם בפרנסה ואח"כ בתורה, ולכן לא זכו שבניהם יהיו תלמידי חכמים..

כן צריך האדם להתפלל קודם שיהיו בניו תלמידי חכמים ואחר כך על פרנסתם..